

למפקד הזוט

תכניות שיענו על כל מצב יש איפוא להכין מראש, וההכנות לביצוען חייבות להיות מושלמות בעוד מועד. היכולת לבצע תכנית ביעוצה מידי מעניקה יתרון רב של זמן.

מהירות הסיוע גם היא תוצאה של הכנות, וכן של הידיעה מה מבקשים לדעת וכיצד להשיג ידיעות אלה. הסיוע צריך להיות מוגבל להכרחי ביותר וצריך להיערך ממוצב תצפית, קרוב ביותר לאויב.

גורם נוסף לגבי מהירות אצל המפקד הזוט הוא פשטות התכנית, שתהא מובנת לאנשיו. כאן תסייע בידו תרגולת קרב. כל מה שיהיה עליו לעשות עתה הוא לתת, לפי המצב המתקרה לפניו, פקודות לישום תרגולת המוכרת ע"י אנשיו. ברור, כי רק תרגולת קרב שבה יתורגל כל איש עד לפרטים הקטנים ביותר תחסוך זמן ותאפשר הסתפקות בפקודות קצרות בעל-פה.

אכן, הפקודות חייבות להיות קצרות; ולא ייאבד זמן יקר. פקודות הן אמצעי למטרה בלבד. מונחים קצרים שנלמדו בתרגולת קרב מאפשרים קיצור. בקרב נייד התמונה רחוקה מלהיות ברורה ובהירה, ומפעם לפעם יהיה צורך לשנות פקודות לא רק מפני שהמצב משתנה, אלא כדי למנוע מצב שבו יימצא הכוח במצב של מחתין לפקודות, או במלים אחרות, במצב שאינם יודעים מה לעשות ומה נדרש מהם. במצבים כאלה דועכת תנופת התנועה או תנופת ההתקפה, ולרוב אובד גם המגע עם האויב.

המפקד, באמנו את עצמו ואת אנשיו, שאיפתו צריכה להיות להגיע לכך שבכל מצב שהוא תינתנה פקודות, וכי כל איש, בהיותו חלק מצוות, ידע אינסטינקטיבית מה עליו לעשות וכיצד, וכן כי ידע מה עושה כל חייל מחבורתו ברגע שפקודות ניתנו. פקודות המובנות מאליהן לגבי כל מצב ומצב — ואין לחכות עד שתבואנה פקודות מאחור. יוזמתו של המפקד המקומי, והימצאותם של מפקדים קדימה, הן הערובה היחידה לזאת. רק בדרך זאת תזומן, למשל, קבוצת פקודות ללא-אשיות, או שהמפקד יתן פקודות ישירות לכל מפקד-משנה שלו. חשיבות נוספת להימצאותו של המפקד קדימה, כי במצב

המונח מהירות כשהוא „עוד שעות נוספות“ עשוי להרבות את ערפל אי-הבהירות, ובעיקר אצל מפקד הכיתה, מפקד המחלקה ומפקד הפלוגה. חשוב עלי-כן להבהירו הבהר-היטב, פן תקבל מהירות משמעות של חופזה ופזיזות.

בימים-עברו היו המבצעים אטיים יותר, וברא-שיתם, או אף תוך כדי הקרבות, תמיד היה פנאי לבצע פעולות יזומות, לאחר הכנות נכבדות, ללא הפרעות מצד האויב. כתוצאה מכך התבסס האמון על המבצע המתוכנן והיזום, על שיטתיות ועל אפשרות לרכז מראש עדיפות-אש.

בעתיד יעבור הדגש בקרב להעזה, מהירות, הפ-תעה והסתננות מהירה. ללא אלה ימצא המפקד את עצמו חסר יתרון לגבי האויב.

בדרג המפקד-הזוט חייב עקרון המהירות למצוא את ביטוי במהירות החלטה, מהירות בהכנת התכניות ובמתן פקודות, מהירות בסיוע ולבסוף — מהירות בביצוע.

לשם כך פתוחות בפני המפקד-הזוט דרכים אחדות.

צריך שיהיה לו חוש הראיה-מראש, למען יוכל לנקוט בצעדים הולמים כדי לקדם התפתחויות מסוי-מות עוד לפני שיקרו בשדה-הקרב המצבים המחייבים אותם. אם ימתינו עד אשר יקרו אותם מצבים — יהיה מאוחר מדי לעשות הכנות כל שהם. להתחיל בהכנת תכנית כאשר כבר נוצר מצב מסוים — פירושו לאבד הזדמנות חולפת. פיתוח חוש זה מחייב תרגול רב, אבל הודות לראיה-מראש יימצא המפקד במקום ובזמן הנכון.

בדרג המ"מ-פ"מ כ' ידובר במונחי "שיקולים ופקודות" ולא במונחי "הערכת מצב".

בכל שלב ושלב של אימון המפקד, הן כפרט והן באימוני הצוות — המפקד ואנשיו — יש להקדיש זמן לפיתוח הכושר לשיקול והחלטה מהירים. בהמשך האימון אפשר יהיה לצמצם את הזמן הנדרש לשם כך. כל תוספת בזמן מוכיחה כי נושא חשוב זה לא נקלט כדרוש. יש לתרגל את המפקד, לאור המשימה, להעריך קרקע לתנועה (קו-התקדמות — עמדות-תצפית-ואש), בהפעלת אש-לתכלית (מהיכן תונחת האש-לתכלית להשמדת האויב — פתע וודאית) ובביצוע מהיר (איך יגיע הכוח שלו למקום במהירות הטובה ביותר ותוך הפתעה) — ואחר-כך במתן פקודות קצרות.

במשפט אחד: — במהירות המעשית של המפקד-הזוט, הנע בראש אנשיו, טמון המפתח להפתעה והמפתח להשגת התעודה בזמן הקצר ביותר וב-מינימום אבידות ותחמושת. אבל חובה עלינו להיזהר בשגיאה חמורה — ה' רובצת לפתח המהירות; אם רוצה אתה במהירות של ממש — אל תהיה פזיז!

לוחם

כזה יוכל לקרוא נכונה את הקרב, דבר שהנו חשוב למתן פקודותיו.

אחרון-אחרון חביב, ואף חשוב ביותר — כי כל היתר הם בחינת נדבכי-מהירות, הנבנים למענו — הלא הוא הביצוע המהיר של תנועה ולחימה. וזאת לזכור: תנועה מהירה דבוקה ושזורה בעליונות בקרב-האש, והיא הערובה שהמשימה תבוצע לא רק בזמן מינימלי, אלא גם במספר מינימלי של אבידות לנו. לשיא-ביצוע זה יש לפתח את כושרם הפיסי של האנשים, את הסבילות שלהם ואת מירב כושרם להשתמש באש כדי לפגוע באויב ולאפשר לעצמם חופש פעולה.

* * *

שיקולים ופקודות. אם לא יושם דגש על "הערכת מצב" ולא יוקפד עליה, תיתכנה שתי תופעות חמורות, נוגדות: מפקד-זוט יכנס לפעולה ללא הערכת-מצב כלל; או שידמה עצמו כמפקד בדרג גבוה, ויעשה "הערכת-מצב" של מג"ד, למשל — ויאבד זמן יקר, דבר שיגרום לתוצאות פטליות. מפני שתי קיצוניות אלה יש להיזהר, ולכן טוב יהיה, אולי, אם

